

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobců **a) P. K.**, a **b) T. T.**, obou zastoupených Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **statutárnímu městu Brnu**, se sídlem Brno, Dominikánské nám. 1, o žalobě ze dne 20. 5. 2015 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, spočívajícím v neodstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla bez zbytečných průtahů z vozidla Volkswagen Passat, registrační značky X, dne 20. 3. 2015 v čase od 18:48 do 19:36 hodin v Brně v ulici Za Divadlem, před číslem popisným 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 20. 3. 2015 byl na vozidlo Volkswagen Passat, registrační značky X zaparkované v Brně na ulici Za Divadlem před domem č. p. 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova mimo zpoplatněná parkovací místa, instalován technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (dále též „TPZOV“). Žalobci přišli k vozidlu a telefonicky požádali Městskou policii Brno o jeho odstranění. Hlídka městské policie se na místo dostavila v čase 18.48 hod. Žalobce a) uvedl, že vozidlo parkoval on a přiznal se ke spáchání přestupku v důsledku nedovoleného stání. Následně k hlídce přistoupila M. V., nar. X, která uvedla, že vozidlo řídila později než žalobce a), vozidlo tedy zaparkovala ona a rovněž se přiznala ke spáchání přestupku.

Strážníci po vyřešení situace odstranili TPZOV v čase 19.35 hod., celá záležitost byla ukončena v 19.36 hod.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Žalobci měli za to, že postup Městské policie Brno byl v rozporu s § 17a odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obecní policii“), jelikož TPZOV nebyl odstraněn bez zbytečných průtahů, přestože byly provedeny nezbytné úkony ke zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na místě ponechala. Žalobci městskou policii žádali o odstranění TPZOV kolem 19 hodiny. Strážníci přijeli na místo asi v 19,15. K přestupku se na místě doznal žalobce a) a rovněž M. V., která byla přesvědčena, že vozidlo parkovala později než žalobce a). Oba ale žádali, aby strážníci postoupili řešení přestupku do správního řízení, s uložením blokové pokuty nesouhlasili. Strážníci trvali na tom, ať se spolu dohodnou, kdo přestupek spáchal, s čímž ale oba nesouhlasili, neboť takový postup není možný. Fyzické osoby nemohou uzavírat dohodu o tom, kdo spáchal přestupek.

[3] Na místě se nacházeli žalobci a dále M. V., S. D. a S. R. Všechny tyto osoby spoléhaly na odvoz zajištěným vozidlem, zejména pak žalobce b), který spěchal na letiště, aby se mohl rozloučit s přítelkyní odlétající na delší dobu do zahraničí. Na podporu žalobních tvrzení žalobci navrhli provést svědecké výpovědi všech zmíněných osob.

[4] Žalobci namítali, že shora popsáním jednáním žalovaný nezákonně zasáhl do jejich práv, zejména bylo omezeno jejich právo na dispozici s majetkem dle § 996 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a bylo také omezeno jejich právo na osobní svobodu a svobodu pohybu dle čl. 8 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jelikož žalobci byli v důsledku vzniklé situace nuceni setrvat na místě a nemohli se svým vozem odjet, či se věnovat jiným činnostem. Přitom byl naplněn předpoklad pro sundání TPZOV. Byly totiž provedeny nezbytné úkony k ztotožnění osoby, která vozidlo na místě ponechala. Jednáním Městské policie Brno vznikla žalobcům nemajetková újma. Za vznik této újmy je odpovědné žalovaný, jakožto zřizovatel Městské policie Brno.

[5] S ohledem na výše uvedené se žalobci domáhali určení, že zásah spočívající v nesundání TPZOV bez zbytečných průtahů z vozidla Volkswagen Passat, registrační značky X, dne 20. 3. 2015 v čase kolem 19:15 hodin v Brně v ulici Za Divadlem, před číslem popisným 4, u křižovatky s ulicí Dvořákova, byl nezákonný.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný zejména uvedl, že vzhledem k tomu, že nebyl na místě zjištěn přestupce, avšak byla zjištěna totožnost obou podezřelých, po nutných administrativních úkonech, prověření totožnosti a sepsání oznámení přestupku s vyjádřením podezřelých, byl TPZOV bez zbytečného odkladu odstraněn v čase 19.35 hod. K přiložení i odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla došlo ze zákonného důvodu a zákonným způsobem. Žalobci se zřejmě chtěli vyhnout placení ceny za parkování na zpoplatněných parkovacích místech. Jejich jednání je v rozporu s dobrými mravy, výsměchem úředním osobám a zbytečným zatěžováním soudu. Z důvodu, že je žaloba bezpředmětná a nedůvodná, žalovaný navrhl, aby ji soud odmítl či zamítl.

IV. Replika žalobců k vyjádření žalovaného

[7] V replice ze dne 13. 8. 2015 žalobci uvedli, že 47 minut zpravidla nenaplnuje definici sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla „bez zbytečného odkladu“, neboť běžná délka trvání, od příjezdu obecní policie po sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, je cca 10–15 minut, včetně sepisu oznámení přestupku.

[8] Dvě možné okolnosti mohly odůvodňovat vyšší časovou náročnost na sepis oznámení přestupku a tedy též sejmutí technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. První z nich je, že na místě byly dvě osoby, které se k přestupku doznaly. Druhou z nich je, že na místě bylo více svědků. Vzhledem k tomu, že však strážníci žádnou z těchto osob nevyslýchali a nesepisovali o tom úřední záznam, ani tyto okolnosti nemohly odůvodňovat, aby 47 minut naplňovalo definici odstranění botičky „bez zbytečného odkladu“.

[9] Důvod, proč nebyl technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla sejmut bez zbytečného odkladu, byl jiný, a sice že strážníci konstatovali, že do té doby, než se oba potenciální pachatelé přestupku nedohodnou na tom, kdo je za přestupek odpovědný, nebude technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla sejmut. Následně strážníci nastoupili do auta, odmítli s žalobcem a) dále komunikovat a měli v úmyslu odjet. Teprve po sdělení, že na místo bude přivolána hlídka Policie ČR, přimělo hlídku obecní policie místo neopouštět. Strážníci by technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla nesejmuli nebýt rozhovoru žalobce a) s operačním důstojníkem obecní policie, kterému žalobce a) vysvětlil povinnosti policie a přeškolil jej ze zákonné úpravy při užití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

[10] Tvzení žalovaného, že zaparkováním na veřejném prostranství se žalobci chtěli vyhnout placení ceny za parkování, žalobce a) přisvědčil. Pokud by totiž žalobce zaparkoval vozidlo na místě placeného stání a neuhradil parkovací poplatek, byla by věc projednatelná jako správní delikt provozovatele vozidla. Pokud však neoprávněně zabere veřejné prostranství, je takové jednání kvalifikováno jako přestupek, což přináší obviněnému více práv a snazší možnosti „řešení“ takového přestupku.

V. Duplika žalovaného

[11] Ve vyjádření ze dne 27. 8. 2015 žalovaný uvedl, že to byli sami žalobci, kteří zdržovali uváděním rozporuplných informací ohledně toho, kdo vozidlo na místě nedovoleně zaparkoval. Strážníci dodrželi zákon, jelikož zjišťovali skutečný stav věci, prověřovali totožnost, sepisovali oznámení a v přiměřeném čase konali potřebné úkony až po odstranění TPZOV .

VI. Posouzení věci soudem

VI. a) rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2016, č.j. 29A 82/2015-35

[12] Zdejší soud rozhodl ve věci poprvé dne 25. 5. 2016 v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání a shledal, že žaloba není důvodná a zamítl ji.

[13] Soud konstatoval, že ve věci ohledně podstatných okolností skutkového stavu v podstatě nebylo sporu, a proto považoval za nadbytečné nařizovat jednání a provádět dokazování

výslechem navržených svědků. Ze správního spisu i samotného vyjádření žalobců vyplynulo, že žalobce a) úmyslně zaparkoval vozidlo na veřejném prostranství, aby se vyhnul placení ceny parkovného. Jelikož byl vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství, hlídka městské policie v souladu s § 17a odst. 1 písm. d) zákona o obecní policii oprávněně použila technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla. Poté co žalobci přivolali hlídku, došlo k odstranění botičky po 47 minutách od jejího příjezdu. Dále soud uvedl, že lze dát žalobcům za pravdu, že doba potřebná pro sejmutí TPZOV včetně sepsu oznámení přestupku bývá běžně kratší, v daném případě však byly průtahy způsobené především chováním žalobce a) a M. V., kteří se oba přiznali k přestupku, tedy že zaparkovali vozidlo tak, že zabrali veřejné prostranství. Za této situace nebylo zřejmé, kdo je přestupce, příp. zda se podaří přestupce na místě identifikovat, což způsobilo prodloužení doby potřebné pro odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Soud dospěl k závěru, že dobu 47 minut vzhledem ke konkrétní situaci nelze považovat za excesivní a nepřiměřenou, správní orgán tedy postupoval správně a v souladu se zákonem. Hlídka městské policie zjistila totožnosti osob, které přicházely v úvahu jako přestupci a následně bez zbytečných průtahů odstranila TPZOV v souladu s § 17a zákona o obecní policii.

[14] Proti uvedenému rozsudku podali žalobci kasační stížnost.

VI. b) rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č.j. 3As 155/2016-34

[15] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, rozsudek krajského soudu zrušil pro nepřekoumatelnost pro nedostatek důvodů a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[16] Uvedl, že krajský soud při posuzování zákonnosti postupu strážníků městské policie vycházel ze skutkového děje, kdy sice nezpochybnil, že časová prodleva od příjezdu hlídky do odstranění TPZOV byla nestandardní (trvala 47 min.), avšak odpovědnými za ni učinil výlučně stěžovatele a) a M. V., pro jejich chování při objasňování skutkového stavu věci, které dle krajského soudu způsobilo prodloužení doby potřebné k odstranění TPZOV. Svě závěry v napadeném rozsudku krajský soud odůvodnil odkazem na obsah „správního spisu“ a tvrzení stěžovatelů.

[17] Konstatoval, že součástí spisového materiálu žalovaného je, mimo přílohy obsahující fotodokumentaci přestupku neoprávněného zabránění veřejného prostranství vozidlem, pouze úřední záznam o spáchání přestupku, oznámení přestupku a vyjádření žalobce a) a M. V., jakožto podezřelých ze spáchání daného přestupku, spolu s identifikací možných svědků. Ohledně úředního záznamu a oznámení přestupku odkázal na svou judikaturu, ze které vyplývá, že těmito listinami nelze ve správním řízení provádět dokazování. Jedná se sice o podklady rozhodnutí, ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu, slouží však pouze k orientaci správního orgánu, jakým způsobem zaměřit samotné dokazování. Pokud nelze úřední záznamy použít jako důkazy ve správním řízení, tím spíše nemohou být použity jako důkazy v řízení soudním. Obecně platí, že pokud při provádění úředního úkonu nebyl proveden audio/vizuální záznam a okolnosti jeho provádění jsou zpochybňovány, jsou zásadním důkazem o skutkovém stavu věci obvykle svědecké výpovědi osob, které se tohoto úkonu osobně zúčastnily, zejména úředních osob – zde zasahujících strážníků. V daném případě předmětem soudního přezkumu nebylo správní rozhodnutí a předcházející správní řízení, ale posouzení zákonnosti bezprostředního úkonu strážníků městské policie při výkonu jejich pravomoci. Správní orgán tedy nevedl řízení a neprováděl dokazování. Vzhledem k tomu bylo povinností krajského soudu zjistit skutkový stav věci vlastním dokazováním, což

nebylo učiněno. Krajský soud se totiž skutkově opřel o podklady, které z povahy věci nemohou sloužit jako důkazy. Z vyjádření žalobce a) a M. V., vyplývá pouze doznání obou podezřelých k danému přestupku, k okolnostem, za nichž došlo k odstraňování TPZOV, z nich nelze vytěžit ničeho. Závěr krajského soudu o odpovědnosti žalobce a) a M. V. za průtahy před odstraněním TPZOV nelze z listin předložených žalovaným vyvodit.

[18] Stěžovatelé skutkový stav věci prezentovali odlišně, za účelem prokázání svého tvrzení o svévolném prodlužování doby k odstranění TPZOV ze strany strážníků městské policie navrhovali provedení svědeckých výpovědí, které krajský soud odmítl pro nadbytečnost s tím, že ohledně podstatných okolností skutkového stavu v podstatě nebylo sporu. Tento závěr nemůže obstát, neboť je zřejmé, že skutkový stav, který vzal krajský soud za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisovém materiálu oporu. Za daného stavu tedy nelze zrekonstruovat průběh skutkového děje a bez důvodných pochybností uzavřít, že časová prodleva při odstranění TPZOV, byla způsobena zejména z důvodů stojících na straně žalobce a) a M. V.

[19] Nejvyšší správní soud uložil krajskému soudu, aby odstranil vytýkané deficity při zjišťování skutkového stavu věci, uvedl, se nabízí možnost vyžádat si přestupkový správní spis, vedený ve věci neoprávněného zaboru veřejného prostranství vozidlem, z něhož by bylo možno objasnit skutečný stav nyní projednávané věci či alespoň zjistit okruh možných svědků. Uzavřel, že volba konkrétních důkazních prostředků je věcí úvahy krajského soudu.

VI. c) jednání před Krajským soudem v Brně dně 5. 12. 2017, nové posouzení věci a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 5. 12. 2017

[20] Krajský soud v Brně se řídil závěry uvedenými ve výše uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu. Zjistil jména a adresy svědků, pokusil se získat spis týkající se přestupkového řízení. Z korespondence Městské policie Brno a Úřadu městské části města Brna Brno-střed bylo zjištěno, že přestupek nebyl projednán z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty. Protože posléze žalovaný zaslal soudu dne 17. 10. 2017 audiovizuální záznam události, pořízený příslušníky městské policie, kterým bylo provedeno dokazování při jednání a ze kterého byl zjištěn skutkový stav věci, pokládal soud za nadbytečné ve věci provádět dokazování výsledkem svědků.

[21] Při jednání před Krajským soudem v Brně setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích k věci.

[22] Žalobce a) uvedl, že TPZOV nebyl sejmuto bez zbytečného odkladu z důvodu postupu strážníků, kteří požadovali, aby se přítomní dohodli, kdo je pachatelem přestupku. K sundání pak došlo poté, co žalobci přinutíli operačního důstojníka, aby přiměl strážníky TPZOV sundat. Žalobci se strážníky spolupracovali, ti ale spolupráci odmítali. Sundání TPZOV netrvalo 47 minut z důvodu, že by strážníci vykonávali nezbytné úkony, ale protože seděli v autě a odmítali jednat. Po provedení dokazování žalobce a) v konečném návrhu uvedl, že na straně strážníků došlo k průtahům na základě jejich nesprávného právního názoru, který jim byl posléze vysvětlen operačním důstojníkem. Dle názoru žalobce a) byly podmínky pro sundání TPZOV splněny v 18,50 a v tomto čase mohli činit další úkony. Do 19, 20, tedy do doby, než strážníci začali sepsávat oznámení o přestupku a následně přistoupili k sundání TPZOV, se jednalo o nedůvodné průtahy. Ze strany žalobců bylo opakovaně strážníkům poskytnuto poučení o právech a povinnostech. Ve věci bylo zcela nadbytečné zjišťovat

okolnosti týkající se plné moci k použití vozidla i další skutečnosti. Žalobce a) nabízel zaplacení blokové pokuty, poskytoval součinnost, postupoval nejčestněji, jak mohl. Je pravdou, že policisté v mezidobí činili úkony, tyto však byly naprosto zbytečné. Navíc, pokud by žalobci netvrdili, že zavolali policii České republiky, strážníci by dávno odjeli a TPZOV nesundali. Zdržení bylo zbytečné, bylo možné, aby dvě osoby skutečně zaparkovaly předmětné vozidlo, každá v jiném čase. Vyřešení této skutečnosti mohlo způsobit zdržení maximálně v řádu jedné minuty.

[23] Žalovaný zdůraznil, že základem sporu je nezákonné jednání, parkování na veřejném prostranství. Odkázal na podmínky pro sundání TPZOV. Konstatoval, že přítomní lidé si ze strážníků dělali legraci, vzhledem k okolnostem případu nelze dobu 47 minut od příjezdu strážníků do sundání TPZOV pokládat za nepřiměřenou, strážníci během této doby nekonali nic nad rámec potřebných úkonů. V konečném návrhu uvedl, že ze strany žalobců se nejednalo o čestné jednání, dosud není jasné, kdo přestupek spáchal.

[24] Soud sdělil obsah spisového materiálu předloženého žalovaným, a to úředního záznamu ze dne 21. 3. 2015, zn. MP-07217/13D-15, oznámení přestupku sepsaných dne 20. 3. 2015 s P. K. a s M. V. Především provedl dokazování audiovizuálním záznamem události, který zaslal soudu žalovaný dne 17. 10. 2017.

[25] V dané věci byla podána zásahová žaloba podle § 82 a násl. s. ř. s. Podstata věci stojí na posouzení, zda odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla 47 minut po příjezdu Městské policie bylo s ohledem na délku jeho trvání nezákonným zásahem.

[26] Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, je ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Soud připomíná, že od 1. 1. 2012 se lze díky novele soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. zásahovou žalobu domáhat i pouze určení, že zásah byl nezákonný, v takových případech šestá podmínka z povahy věci nemusí být splněna.

[27] V daném případě žalobci tvrdili, že poté, co přivolali hlídku městské policie, nedošlo k odstranění TPZOV z vozidla registrační značky X bez zbytečných průtahů, čímž bylo zasaženo do jejich práv na dispozici s majetkem, na osobní svobodu, svobodu pohybu a vznikla jim nemajetková újma. Žalobce a) uvedené vozidlo užíval, žalobce b) spoléhal na odvoz tímto vozidlem, neboť spěchal na letiště. Domáhali se vydání rozsudku, že se jednalo o nezákonný zásah. Soudu tedy zbývá posoudit, zda tento zásah byl skutečně nezákonný, jelikož ostatní podmínky důvodnosti podané žaloby lze považovat za splněné.

[28] Podle § 17a odst. 1 zákona o obecní policii je strážník oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, a) které bylo ponecháno na místě, kde je zakázáno stání nebo zastavení vozidla, b) které stojí na místě, do kterého je vjezd zakázán místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích, c) které stojí na chodníku, kde to

není povoleno, nebo d) je-li vozidlem proveden neoprávněný zábor veřejného prostranství a jeho řidič není na místě přítomen. Dle odstavce 2 téhož paragrafu lze TPZOV použít, jen je-li zajištěna možnost jeho odstranění bez zbytečného odkladu. Dle odstavce 3 se TPZOV odstraní bez zbytečných průtahů po projednání přestupku v blokovém řízení, po zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na místě ponechala, po provedení úkonů nezbytných ke zjištění totožnosti takové osoby nebo po uhrazení nákladů provozovatelem podle odstavce 5.

[29] Mezi účastníky je nesporné, že žalobce a), popřípadě M. V., zaparkovali dne 20. 3. 2015 vozidlo registrační značky X, tovární značky Volkswagen, v Brně na ulici Za Divadlem, v blízkosti č. p. 4, v místě, kde není parkování povoleno. V důsledku tohoto byl na vozidlo použit strážník oprávněně § 17a odst. 1 písm. d) zákona o obecní policii TPZOV, což žalobci nerozporovali. Žalobce a) i M. V. shodně tvrdili, že vozidlo zaparkovali a oba se přiznali ke spáchání přestupku. Poté, co přivolali hlídku městské policie, trvalo po jejím příjezdu 47 minut, než byl TPZOV odstraněn. Uvedené skutečnosti byly rovněž potvrzeny listinami zaslanými žalovaným uvedenými v bodě 24 a obsahem audiovizuálního záznamu.

[30] Za situace, kdy žalobci nezpochybňovali oprávněnost použití TPZOV, se soud zaměřil na posouzení námitky žalobců, že byl postup městské policie při odstraňování technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nezákonný, neboť nebyl naplněn předpoklad „bez zbytečného odkladu“.

[31] Jak soud zjistil z audiovizuálního záznamu, po příjezdu příslušníků městské policie, str. L. N. a str. J. N. (dále též „strážníci“) v 18,48 k předmětnému vozidlu opatřenému TPZOV tvrdili žalobce a) i přítomná žena, M. V., která vystoupila z vozidla, že vozidlo na místě zaparkovali. Na místě řidiče seděl žalobce a), přičemž na výzvu k předložení řidičského průkazu uvedl, že u sebe řidičský průkaz nemá, předložil občanský průkaz. Strážníci oba opakovaně vyzývali, ať se dohodnou, kdo z nich vozidlo zaparkoval. Protože oba trvali na tom, že vozidlo zaparkovali, oba souhlasili s tím, že spáchali přestupek, sdělili jim strážníci, že jelikož nelze jednoznačně určit, kdo vozidlo zaparkoval, přestupce není znám. Po předložení technického průkazu vozidla, ze kterého bylo zjištěno, že provozovatelem je právnická osoba, se strážníci dotazovali, zda je žalobce a) jednatelem provozovatele. Ten jim sdělil, že jednatelem není. Strážníci konstatovali, že pokud nebylo zjištěno, kdo je přestupce a provozovatel není přítomen, odjedou a TPZOV neodstraní. Posléze žalobce a) konstatoval, že to není tak jednoduché, pokud není zpochybňováno, že je on oprávněn vozidlem disponovat. Následně výslovně uvedl, že je jednatelem. Dále také uvedl, že na magistrátě města Brna je uložena plná moc, která mu byla udělena provozovatelem vozidla a on je tedy oprávněn jednat za ni. V 18,52 policisté nasedli do služebního vozidla, telefonicky zjišťovali, kdo je jednatelem provozovatele, zjistili, že je zde zapsán J. K., nikoliv P. K., radiotelefonicky konzultovali postup ve věci.

[32] V 18.56 strážníci sdělili přítomným, že žalobce a) není jednatelem vlastníka a přestupce není znám, konstatovali, že za této situace odjedou bez odstranění TPZOV. Žalobce a) je poučil o znění § 17a odst. 3 zákona o obecní policii, konstatoval, že byla zjištěna totožnost osoby, která zaparkovala vozidlo. Opakoval, že vozidlo parkoval on, rovněž M. V. znovu opakovala, že vozidlo zaparkovala ona, oba tvrdili, že na to mají svědky. Žalobce a) policisty poučil, že TPZOV se má odstranit po zjištění totožnosti osoby, tyto úkony byly učiněny a zákon neřeší co dělat, pokud nebyly úspěšné. Poté tvrdil, že v datové schránce Statutárního města Brna je uložena generální plná moc od provozovatele vozidla pro jeho osobu. Policisté mu sdělili, že tuto plnou moc nemají k dispozici a z místa odjedou, neboť

nejdou dány podmínky pro odstranění TPZOV. Žalobce a) přibližně v 19,00 uvedl, že zavolá státní policii, strážníci sdělili, že za této situace vyčkají na místě příjezdu státní policie a nasedli do služebního vozidla, přičemž o situaci znovu informovali dispečink. V 19,07 jim bylo dispečinkem sděleno, že telefonoval žalobce a) a sdělil, že vozidlo zaparkoval on, přítomní strážníci znovu dispečink informovali o tom, že na místě se k přestupku hlásily dvě osoby. V čase mezi 19,16 a 19,20 byly znovu vyměňovány radiotelefonické informace a došlo k dohodě na dalším postupu. Posléze přítomní strážníci přistoupili k sepisování příslušných dokladů, zjišťovali a ověřovali totožnost obou možných přestupců a v 19,35 odstranili TPZOV. Žalobce v závěru strážníkům sdělil, že „něco jsme se naučili, sranda, dobrý“. Rovněž konstatoval, že to byla „dobrá prdel“. Dle záznamu věc byla ukončena v 19,37.

[33] Jak bylo prokázáno, poté co žalobci přivolali hlídku, došlo k odstranění TPZOV po 47 minutách od jejího příjezdu. Lze dát žalobcům za pravdu, že doba potřebná pro sejmutí TPZOV včetně sepisu oznámení přestupku bývá běžně kratší, cca 15 minut. V daném případě však byly průtahy způsobené především chováním žalobce a) a M. V., kteří se oba přiznali k přestupku, tedy že zaparkovali vozidlo tak, že zabrali veřejné prostranství. Došlo tedy ke konfliktní situaci, kdy nebylo zřejmé, kdo je přestupce, příp. zda se podaří přestupce na místě identifikovat, což logicky způsobilo prodloužení doby potřebné k posouzení věci a zvolení postupu ve věci. Strážníci opakovaně apelovali na žalobce a) a M. V., aby sdělili, kdo z nich vozidlo na místě ponechal. Je pravdou, že říkali, ať se tyto osoby „dohodnou“, je však zřejmé, že nepožadovali uzavření dohody v právním smyslu, pouze usilovali o jednoznačné zjištění osoby, která vozidlo na místě ponechala, je totiž logické, že to v čase před použitím TPZOV mohl být jen jeden z nich a že tedy jeden z nich se dopustil lživého tvrzení. Postup strážníků byl v souladu se zákonem. Z tvrzení žalobce a) i M. V. bylo zřejmé, že jeden z nich je osobou, která na místě vozidlo ponechala. Zákon však nepočítá s pluralitou těchto osob, strážníci tedy oprávněně usilovali o zjištění této osoby. Není žádného důvodu se domnívat, že by v případě, kdy by se po jejich příjezdu ke spáchání přestupku doznela jedna z uvedených osob, nedošlo k odstranění TPZOV ve standardním čase a bylo by naplněno ustanovení §17a odst. 2 zákona o obecní policii, dle kterého lze TPZOV použít, jen je-li zajištěna možnost jeho odstranění bez zbytečného odkladu.

[34] Strážníci v mezidobí také oprávněně zjišťovali, zda žalobce a) není jednatelem provozovatele vozidla, neboť tento vyslovil nejprve, že jím není, posléze uvedl výslovně, že jednatelem je, následně hovořil o tom, že má od provozovatele plnou moc, kterou však nepředložil, tvrdil, že je uložena na Magistrátě města Brna. K odstranění TPZOV totiž mohli přistoupit v souladu s § 17a odst. 5 zákona o obecní policii po uhrazení nákladů provozovatelem. V čase, kdy strážníci nastoupili do služebního vozidla, řešili a konzultovali situaci s dispečinkem a s „operačním“, popřípadě zjišťovali potřebné skutečnosti, následně vyčkávali příjezdu státní policie, neboť jim žalobce a) sdělil, že ji zavolal. Z audiovizuálního záznamu je zřejmé, že žalobci a přítomné osoby se celou situací bavily, což ostatně žalobce a) výslovně uvedl. Jejich jednání lze označit za obstrukční. Dle názoru soudu dobu 47 minut vzhledem ke konkrétní situaci nelze považovat za excesivní a nepřiměřenou, strážníci po celou dobu vyvíjeli snahu situaci řešit. Pokud se žalobci cítili omezením ve využívání vozidla poškození na svých právech, dovoluje si soud poznamenat, že tomuto omezení by se vyhnuli předně tím, kdyby vozidlo zaparkovali na místě k tomu určeném a příp. uhradili cenu za parkovné, popřípadě nenavodili předmětnou situaci, kdy se k přestupku doznela dvě osoby.

[35] Správní orgán tedy postupoval s ohledem na předmětnou situaci, neporušil zákon. Hlídka městské policie zjistila totožnost osob, které přicházely v úvahu jako přestupci a

následně v čase, který byl přeměřený okolnostem případu, bez zbytečných průtahů z její strany, odstranila technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla v souladu s § 17a zákona o obecní policii.

VII. Závěr a náklady řízení

[36] Soud tedy shledal námitky žalobců nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. V daném případě nebyla splněna podmínka vyplývající z § 82 s. ř. s., a sice že by žalovaný uskutečnil úkon, který by byl nezákonným zásahem, kterým by žalobci byli přímo zkráceni na svých právech. Z těchto důvodů zdejší soud podle § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[37] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5. prosince 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu